

El pavelló s'emplaça en un **entorn urbà consolidat**, acabat i amb una bellesa extraordinària. Podríem dir que és un conjunt que **resumeix allò millor** dels Arquitectes que hem tingut.

S'hi concentra des del millor del Barroc de Ciutat amb el Casal Solleric (obra de Gaspar Palmer) i el desafortunat Ca'n Puig, fins a obres del millor regionalisme com el cinema del Born (Gaspar Benassar 1931) i la reforma urbanística, Pla Alomar (Gabriel Alomar 1963).

Sembla que si alguna cosa hi falla és la **sobreocupació actual** tot i que per altra banda contribueix a donar-li un moviment que el configura com un dels centres de Palma.

La nostra proposta no pretén ocupar l'espai. No volem ser protagonistes. No pretenem formar part d'un dels conjunts monumentals més paradigmàtics de Palma. Sinó tot el contrari. **Volem passar desaparebuts, amagats, ser discrets per contemplar sense alterar "Mirant, aquelles hores que no eren meves." F. Parcerisas.**

Proposem situar-nos a la **cantonada del Palau Solleric amb el carreró de Ca'n Cifré**. Un espai extraordinari, estret i alt amb els ràfecs puntiaguts de la cantonada del Casal Solleric enfocant-se a la Plaça de les Tortugues i la balustrada de Can Puig. Com una alegoria de la llum i laombra. Un lloc que vol ser gòtic per la seva esbeltesa però que és profundament barroc.

Ens situem amb una estructura que **permeti MIRAR**. Mirar l'espai públic **discretament**, des d'una posició arrasarada. Que posi en valor el patrimoni arquitectònic de Palma **canvlant puntualment la cota de l'espai públic**. Elevant-la. **Cedint temporalment la cota privilegiada** de les balconades dels Palaus a la ciutadania.

Com si rememorem el balcó fotografiat per T. Catany des del que LL. Villalonga veia passar les hores de Palma escrivint Bearn.

Un pavelló en línia a la Proposta de l'anterior Bienal de Venècia sobre Elements de l'Arquitectura comissionada per Rem Koolhaas. On es proposava analitzar aquells elements que configuren les arquitectures (portes, finestres, paviments...). Nosaltres proposem **una reflexió sobre el que és una escala i un balcó**. Però que va més enllà dels elements ja que l'arquitectura sense ús no és arquitectura i es converteix en una escultura. El que proposem **és una reflexió sobre la mirada de l'espai públic** "capaç d'expressar com l'objecte arquitectònic transforma aquest espai." G. Tomas.

Tota la instal.lació es converteix en un mirador des d'on poder oferir un nou punt de vista.

Considerem important enllaçar la instal.lació amb d'altres investigacions teòriques internacionals com pot ser la Biennale que aquest any, comissionada per A. Aravena, proposa l'anàlisi de les **arquitectures inacabades**. Enllaçant amb aquest tema d'actualitat, a la comunitat internacional d'arquitectes, volem proposar una instal.lació que utilitzi **elements de construcció** invisibles a l'obra acabada. Les barres i malles d'armat estructural configuren les nostres plataformes des d'on oferim un punt de vista diferent des d'on veure Palma. L'acabat serà una estructura alàmbrica (wireframe) convertint les **visualitzacions informatitzades** dels programes de disseny en arquitectura en la imatge final de la peça. Construint espais a partir de les seves arestes.

Proposem un element fàcil de montar ja que les peces són elaborades a taller i només encaixades insitu. Reduint el temps en que ocupem la via pública durant el procés de muntatge.

Segura perquè està configurada amb elements similars als empleats en bastides d'obra amb suports de resistència comprovada i recolzaments que no malmetran el paviment existent.

Segura perquè utilitza materials altament resistents. Que difícilment poden ser bandalitzats. I que no genera cap superfície plana que pugui ser pintada. Realitzada amb materials ignífugs.

Reciclable perquè utilitza barres que poden ser desmuntades i recolocades amb la mateixa configuració o amb d'altres, per a un programa i lloc diferent. Econòmica perquè utilitza materials econòmics d'obra (mallazos i elements d'armat)

"BIEL MESQUIDA A PORCEL

Enfilat en un balcó alt, molt alt i sense baranes. El nin pujava per aquella escala interior cap a la floració de l'alba. A la casa els pares dormien. Pels porticons que pegaven damunt les teulades sentia la foscor de les campanes. Duia ben estreta la plagueta on escrivia allò que no podia mostrar a ningú."

Objecte:	Data d'entrega:	FASE:	TITOL DEL PROJECTE:	Emplaçament:	ESCALA:	NOM DEL PLÀNOL:	PLÀNOL NÚM.:
El COAIB a la Nit de l'Art 2016	29 març 2016	Concurs	BALCÓ per veure Palma des d'una altra perspectiva	Cantonada Casal Solleric amb carreró de Ca'n Cifré	DIN-A3	AXONOMETRIA 1. VISTA DES DEL BORN	1/3